

Uchwała Nr
z dnia... 2026 r.
Rady Gminy Kołbaskowo

w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026r., poz. 662) Rada Gminy Kołbaskowo uchwała, co następuje:

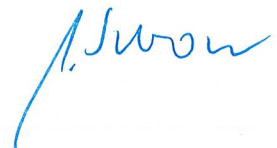
§ 1. Postanawia się wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego z 26 maja 2026 r. znak: P-1.4131.149.2026.AA stwierdzające nieważność uchwały Nr XXII/265/2026 Rady Gminy Kołbaskowo z dnia 24 kwietnia 2026 r. w sprawie odmownego załatwienia skargi na sołtysa poprzez pozostawienie jej bez rozpoznania.

§ 2. Wykonanie uchwały, w tym złożenie i popieranie skargi oraz ustanowienie pełnomocnika procesowego w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym i Naczelnym Sądem Administracyjnym, powierza się Wójtowi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Pod względem prawnym
opiniuję bez zastrzeżeń

Jerzy Adamiec
RADCA PRAWNY

Uzasadnienie

**do projektu uchwały w sprawie wniesienia skargi na
rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Zachodniopomorskiego**

Rada Gminy Kołbaskowo uchwałą Nr XXII/265/2026 z dnia 24 kwietnia 2026 r. w sprawie odmownego załatwienia skargi na sołtysa poprzez pozostawienie jej bez rozpoznania ustosunkowała się do skargi na działalność Sołtysa wsi Będargowo. Jest to zdaniem Rady jedyny możliwy sposób załatwienia skargi na działalność Sołtysa Będargowa, ponieważ Rada nie posiada kompetencji do rozpatrywania skarg na ten podmiot w trybie określonym w k.p.a.

Wojewoda Zachodniopomorski wydał rozstrzygnięcie nadzorcze z 26 maja 2026 r. znak: P-1.4131.149.2026.AA stwierdzając nieważność całej powyższej uchwały. W uzasadnieniu wskazał, iż Rada jednak powinna rozpatrzyć merytorycznie skargę na Sołtysa, ponieważ kompetencję Rady do rozpatrzenia takiej skargi wyinterpretować wprost z ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (dalej: u.s.g.), czyli w szczególności z art. 35 ust. 3 pkt 5 tej ustawy i zawartego w nim sformułowania, że statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. Ze stanowiskiem tym Rada się nie zgadza, przyjmując, że rozpatrzenie skargi na Sołtysa Sołectwa Będargowo nie podlega kognicji Rady Gminy w trybie określonym w Kodeksie postępowania administracyjnego, jak również nie wchodzi w zakres kompetencji żadnego innego organu czy podmiotu.

W polskim systemie prawnym, w szczególności k.p.a., brak jest przepisu wskazującego jakikolwiek organ właściwy do rozpoznawania skarg na działalność jednostek pomocniczych gminy (sołectw, dzielnic, osiedli itp.) i ich organów (sołtysa, rady dzielnicy, zarządu osiedla itp.). W doktrynie prawa w odniesieniu do przepisu art. 229 k.p.a. zawierającego wskazanie organów właściwych do rozpatrzenia skargi wyjaśnia się: *„Komentowany przepis zawiera kazuistyczne wyliczenie organów pozostających w stosunkach nadrzędności i podległości organizacyjnej, co powoduje, że ma on ograniczoną trwałość i każda kolejna reforma ustrojowa powoduje konieczność aktualizacji uregulowań w nim zawartych.”* J. Borkowski, (B. Adamiak [w:] B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. 19, 2024, art. 229, Nb 2). Zatem w świetle powyższego stanowiska, jak i jednoznacznego brzmienia samego przepisu oczywistą jest konstatacja, iż wskazanie organów właściwych do rozpatrzenia skargi w art. 229 k.p.a. nie ma charakteru przykładowego, otwartego, dopuszczającego stosowanie swobodnej analogii w sytuacjach w nim nie uregulowanych, w szczególności kreowania innych niż wymienione w tym przepisie podmiotów podlegających procedurze skargowej. Oczywiście art. 229 k.p.a. to jest przepis, który spełnia rolę pomocniczą w określeniu właściwości organów do rozpatrywania skarg, ponieważ pierwszeństwo przyznaje się przepisom odrębnym, ale podkreśla się, że muszą to być przepisy odrębnej rangi ustawowej (tak: Z. Janowicz, KPA. Komentarz, 1995, s. 564, B. Adamiak j.w.). W doktrynie prawa wskazuje się na jeden ewidentny przykład takich przepisów odrębnych w przedmiocie rozpatrywania skarg, mianowicie K. Wojciechowska (w: M. Wierzbowski, A. Wiktorowska (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. 30, 2021, art. 229) wskazuje, że: *„Lex specialis do art. 229 KPA stanowią przepisy art. 3a ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych t.j. Dz.U. z 2018 r. poz.*

570. *Na ich podstawie organem sprawującym nadzór nad działalnością administracyjną kolegiów, polegającą m.in. na rozpatrywaniu skarg na pozaorzeczniczą działalność kolegiów, jest Prezes RM. Rozpatrywanie tych skarg następuje w trybie odpowiednich przepisów o postępowaniu administracyjnym.*" Analizując podany w powyższym cytacie przypadek rzeczywiście zgodnie z art. 3a ust. 1 tej ustawy „*Nadzór nad działalnością administracyjną kolegiów sprawuje Prezes Rady Ministrów.*”, a w myśl art. 3a ust. 4 pkt 3: „*Sprawowanie nadzoru nad działalnością administracyjną kolegiów polega w szczególności na: (...) 3) rozpatrywaniu skarg na pozaorzeczniczą działalność kolegiów;*”. Zatem w odniesieniu do skarg na działalność SKO mamy do czynienia z jednoznacznym wskazaniem w ustawie organu uprawnionego konkretnie do rozpatrywania skarg na działalność SKO.

Sołtys czy rada sołecka nie są organami administracji, nie sprawują żadnej władzy publicznej, nie wydają decyzji administracyjnych, nie zatrudniają żadnych pracowników i nie zawierają we imieniu sołectwa żadnych umów. Wszelkie czynności w zakresie zadań sołectwa wykonują społecznie i nie podlegają nikomu służbowo. Zatem ewentualne zastrzeżenia do działalności sołtysa lub rady sołeckiej zwykle mają charakter odzwierciedlający różnice poglądów, spory w lokalnej społeczności, nawet sąsiedzkie, a nie wynikający z błędnych rozstrzygnięć administracyjnych, niewłaściwego sprawowania obowiązków służbowych, wadliwej organizacji pracy. Natomiast zasadniczym celem procedury skargowej w k.p.a. jest poprawa, usprawnienie działania administracji, eliminacja bezpodstawnej biurokracji, a takie problemy w przypadku większości sołectw, w tym Sołectwa Będargowo nie występują, ze względu na brak w nich jakiegokolwiek struktury biurokratycznej, administracyjnej. Taka struktura pojawia się dopiero w urzędzie gminy oraz innych jednostkach organizacyjnych gminy. W jaki sposób rada gminy miałaby „usprawnić” działalność konkretnego sołtysa, który ma inny pogląd na jakąś sprawę niż grupa mieszkańców, nie chce zrobić czegoś, czego żąda od niego grupa mieszkańców, gdyż uważa inaczej, czy jeśli popełnił błąd proceduralny, skoro ani rada gminy ani wójt nie sprawują zwierzchności służbowej nad sołtysem, nie mogą wydawać mu poleceń służbowych. Skuteczne byłoby odwołanie sołtysa, albo krytyka na zebraniu sołeckim, ale to jest akurat zwyczajna kompetencja mieszkańców sołectwa, a nie rady gminy. Rada gminy może oczywiście skontrolować i ocenić prawidłowość działania sołtysa, zgodność z prawem jego działań poprzez kontrolę wykonywaną przez komisję rewizyjną na zlecenie rady, jednak kontrola taka nie ma nic wspólnego z trybem rozpatrywania skargi uregulowanym w k.p.a. Zatem sama pozycja ustrojowa sołectwa nie prowadzi do wniosku o konieczności stosowania do tego podmiotu procedury skargowej uregulowanej w k.p.a.

W praktyce stosowania prawa jednak dopuszcza się, iż kwestia organu właściwego do rozpatrzenia skargi na sołtysa oraz trybu rozpatrzenia skargi może ewentualnie zostać uregulowana w statucie jednostki pomocniczej, na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2026 r. poz. 662 dalej: u.s.g.), Zgodnie z powołanym przepisem art. 35 ust. 3 pkt 5 statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. W Statucie Sołectwa Będargowo stanowiącym załącznik nr 2 do uchwały Nr XV/201/04 Rady Gminy Kołbaskowo z dnia 26 kwietnia 2004 r. (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego Nr 42, poz. 794) Zgodnie z § 18

Statutu Sołectwa Będargowo: „Kontrolę nad działalnością sołectwa sprawuje Rada Gminy poprzez Komisję Rewizyjną i Wójta Gminy. Organy te mają prawo do żądania wszelkich dokumentów oraz pisemnych wyjaśnień od Sołtysa i Rady Sołeckiej związanych z funkcjonowaniem sołectwa.”. W powyższym cytacie zawarta jest cała regulacja statutowa w zakresie kontroli nad sołectwem Będargowo i niewątpliwie nie przewidziano w niej rozpatrywania skarg na sołtysa. Procedura rozpatrywania skarg na sołtysa nie jest nieodłączną, absolutnie niezbędną częścią składową pojęcia kontroli, aczkolwiek może być ustanowiona jako jakaś kolejna forma kontroli. Rada Gminy Kołbaskowo nie zawarła jednak w statucie żadnego przepisu przewidującego postanowienie, że rozpatrywanie skarg na działalność Sołtysa lub Rady Sołeckiej jest w ogóle możliwe oraz że należy do kompetencji Rady Gminy, albo innego organu. Tym samym, uznać należy, że Rada Gminy nie jest uprawniona do rozpatrzenia skargi na działania Sołtysa wsi Będargowo oraz podjęcia uchwały w tej sprawie w trybie określonym w k.p.a.

Skoro zatem w statucie Sołectwa Będargowo nie przewidziano możliwości rozpatrywania skarg na Sołtysa, to czy mimo to można – jak uczynił to Wojewoda Zachodniopomorski – taką kompetencję wyinterpretować wprost z ustawy, czyli szczególnie z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. i zawartego w nim sformułowania, że statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej?

Odpowiedź na to pytanie zawarta jest w orzecznictwie sądowym jak i innych organów nadzoru nad samorządami. Mianowicie w wyroku NSA z 21.02.2023 r., (sygn. III OSK 6865/21) tak wyjaśniono znaczenie regulacji zawartej w art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. dla ustroju sołectwa: „należy stwierdzić, że ustawodawca celowo nie uregulował w żadnym zakresie zasad i trybu nadzoru nad działalnością organów jednostek pomocniczych. W tym zakresie pozostawiono tę regulację do dostosowania do warunków lokalnych w każdej gminie, a tym samym każdorazowo rada gminy decyduje, jaki jest tryb kontroli i nadzoru, jakie są kryteria kontroli i nadzoru i które organy gminy posiadają kompetencje nadzorcze i kontrolne. Nie stanowi istotnego naruszenia prawa przyznanie np. kompetencji nadzorczych lub kontrolnych tylko jednemu organowi gminy lub obu organom gminy.” Już w tym orzeczeniu (powołanym zresztą przez organ nadzoru w przedmiotowym rozstrzygnięciu) NSA jednoznacznie wykluczył, iż z art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g. wynika jakakolwiek regulacja prawna w zakresie zasad i trybu nadzoru oraz kontroli nad działalnością sołectwa. Zdaniem NSA to właśnie każdorazowo rada gminy decyduje, jaki jest tryb kontroli i nadzoru nad sołectwem, a nie organ nadzoru nad gminą. W innym wyroku z 10.01.2023 r., (sygn. III OSK 6316/21) NSA zawarł podobne stanowisko, również ewidentnie sprzeczne z twierdzeniami Wojewody Zachodniopomorskiego, jednakże z istotnym dopowiedzeniem: „należy stwierdzić, że zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 5 SamGminU statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. O tym, jaki tryb lub model kontroli oraz nadzoru nad działalnością organów jednostki pomocniczej zostanie uregulowany w statucie rozstrzyga rada gminy. Żaden przepis ustawowy nie wprowadza bardziej szczegółowej w tym zakresie regulacji, a przy tym należy stwierdzić, że skoro jednostki pomocnicze gminy nie są jednostkami samorządu terytorialnego, to także nie dotyczą ich konstytucyjne lub ustawowe regulacje dotyczące nadzoru lub kontroli (...) Rada gminy posiada daleko idącą swobodę w regulacji tak trybu

i kryteriów nadzoru, jak i kontroli nad działalnością organów jednostek pomocniczych". NSA wyraźnie więc wskazał, iż formy i tryb nadzoru i kontroli obowiązujące dla organów samorządu terytorialnego, nie mogą być wprost czy analogicznie odniesione do jednostek pomocniczych gminy, a dopiero rada gminy suwerennie decyduje, jakie rodzaje i tryby nadzoru oraz kontroli wprowadzi wobec swoich sołectw.

Co więcej w orzecznictwie NSA nawiązując do poglądu zawartego cytowanym ostatnio wyroku NSA zaakceptowano jako dopuszczalną prawnie (co najwyżej nieistotnie naruszającą prawo) nawet sytuację, że w statucie sołectwa w ogóle nie uregulowano kompetencji kontrolnych organów gminy nad sołectwem, a wówczas kontrola jest sprawowana poprzez komisję rewizyjną na podstawie stosowanego bezpośrednio art. 18a ust. 1 u.s.g. Otóż w wyroku NSA z 16.12.2021 r., (sygn. III OSK 3902/21) stwierdza się: *„Działalność jednostki pomocniczej podlega odrębnej instytucjonalnie kontroli wykonywanej przez radę gminy przy pomocy komisji rewizyjnej. Wynika to wprost z art. 18a ust. 1 SamGminU. Także w toku nadzoru wykonywanego nad uchwałami organów Dzielnicy (...) podejmowane są czynności kontrolne. Brak odrębnego uregulowania samoistnej kontroli w statucie jednostki pomocniczej nie zawsze będzie mógł być uznany za istotną wadliwość. Taka sytuacja ma miejsce w tej sprawie, w której co najwyżej można uznać brak dodatkowego uregulowania kompetencji kontrolnych organów Gminy (...) wobec organów jej jednostki pomocniczej za nieistotne naruszenie prawa.”* Skoro zdaniem NSA można dopuścić istnienie statutu sołectwa obywatelskiego bez żadnej regulacji prawnej kontroli i nadzoru nad sołectwem, to nie można tym bardziej twierdzić, iż brak dopuszczenia i uregulowania w statucie sołectwa rozpatrzenia przez radę gminy czy wójta skargi na sołtysa stanowi jakąkolwiek wadę prawną takiego statutu. Zresztą Wojewoda Zachodniopomorski nie stwierdził, że statut Sołectwa Będargowo jest w tym zakresie wadliwy, tylko po prostu zignorował jego treść, opierając się wyłącznie na przepisach ustawy o samorządzie gminnym.

Jeśli chodzi o stanowisko innych organów nadzoru nad gminą, to warto w tym miejscu przytoczyć obszerniejszy fragment rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Podkarpackiego z 16.10.2017 r., (znak: P-II.4131.2.197.2017, Legalis nr 1706491), w którym zajęto stanowisko dokładnie przeciwne od zaprezentowanego w wskazanym rozstrzygnięciu Wojewody Zachodniopomorskiego: *„w ocenie organu nadzoru w niniejszym przypadku do rozpatrzenia skargi na działalność sołtysa sołectwa S. nie może mieć zastosowania regulacja trybu skargowego, przewidziana w art. 229 pkt 3 KPA. Treść tej normy prawnej wyraźnie przesądza, że przewidziany tryb skargowy winien odnosić się jedynie do podmiotów w nim wyraźnie wymienionych, tj. wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, nie może on być stosowany rozszerzająco, dotyczy innych podmiotów, w tym przypadku organu wykonawczego sołectwa. Za taką interpretacją tej normy prawnej przemawia zarówno wykładnia gramatyczna, jak i wykładnia celowościowa, ze względu na szczególny charakter tego postępowania. Dodatkowo zważyć trzeba, że w orzecznictwie podkreśla się, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny i wskazuje na zakaz dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 26 stycznia 2005 r., IV SA/Wr 807/04, OSS z 2005 r. Nr 2, poz. 43). Normy kompetencyjne nie można domniemywać i konstruować w drodze wykładni prawa, musi być ona wyraźnie w ustawie określona (zob.: uchwała NSA z dnia 15 grudnia 2004 r., FPS 2/04,*

ONSiWSA z 2005 r. Nr 1, poz. 1; J. Trzeciński, *Glosa do uchwały SN z dnia 4 lipca 2001 r., III ZP 12/01, Rzeczpospolita z 2001 r. Nr 12, s. 5*). Pojawienie się jakichkolwiek wątpliwości co do istnienia określonej kompetencji (w znaczeniu upoważnienia do działania) powinno być - w konsekwencji realizacji zasady wyłączności ustawy - równoznaczne ze stwierdzeniem braku tej kompetencji. W stosunku do organów administracji nie ma zastosowania zasada, zgodnie z którą to, co nie jest zakazane, to jest dozwolone, lecz zasada, że dozwolone jest to tylko, co znajduje wyraźną podstawę prawną. Uprawnienia do podjęcia kwestionowanej uchwały nie można także upatrywać w przywołanym art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym. Norma prawna wywodzona z tego przepisu odnosi się do wskazania podmiotów w stosunku, do których rada gminy może przeprowadzać kontrolę. W drodze prowadzonej kontroli nie mogą być prowadzone sprawy indywidualne jak ma to miejsce w niniejszym przypadku. Dodatkowo należy zauważyć, że w obowiązującym statucie sołectwa brak jest jakichkolwiek zapisów w zakresie rozpatrywania skarg na organy wykonawcze jednostki pomocniczej." Cytowane rozstrzygnięcie nadzorcze dotyczyło zatem sytuacji faktycznej dokładnie odwrotnej od występującej w niniejszej sprawie, gdyż przy takim samym jak w naszym przypadku milczeniu statutu sołectwa na temat wprowadzenia możliwości rozpatrywania skarg na sołtysa tamtejsza rada gminy, odmiennie niż Rada Gminy Kołbaskowo jednak podjęła uchwałę w sprawie rozpatrzenia i załatwienia merytorycznego skargi na sołtysa i właśnie taka uchwała została zakwestionowana przez Wojewodę Podkarpackiego jako podjęta bez podstawy prawnej, a więc istotnie naruszająca prawo, przy czym inaczej niż w opiniowanym rozstrzygnięciu nadzorczym stanowisko Wojewody Podkarpackiego zostało precyzyjnie i z powołaniem się na konkretne orzeczenia uargumentowane, a w szczególności całkowicie należy podzielić pogląd Wojewody Podkarpackiego, iż normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny i że istnieje zakaz dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii.

Należy również wskazać na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Lubuskiego znak: NK-I.4131.21.2023.DDud z dnia 8 marca 2023 r., które powiela i rozwija powyższe stanowisko Wojewody Podkarpackiego w specyficznym stanie faktycznym odzwierciedlonym w poniższym cytacie: „w polskim systemie prawnym brak jest przepisu wskazującego organ właściwy do rozpoznawania skarg na działalność jednostek pomocniczych gminy (sołectw, dzielnic, osiedli itp.) i ich organów (sołtysa, rady dzielnic, zarządu osiedla itp.). Wolą ustawodawcy kwestia ta winna zostać uregulowana w statucie jednostki pomocniczej – art. 35 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2023 r. poz. 40). Zgodnie z tą regulacją statut jednostki pomocniczej określa w szczególności zakres i formy kontroli oraz nadzoru organów gminy nad działalnością organów jednostki pomocniczej. W § 37 ust. 1 uchwały nr XXXVI.198.2017 Rady Gminy Niegosławice z dnia 30 października 2017 r. w sprawie Statutu Sołectwa Nowa Jabłona (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2017 r. poz. 2370, Dz. Urz. Woj. Lubuskiego z 2018 r. poz. 2909) Rada przyjęła, że rozpatrywanie skarg na działalność Sołtysa należy do kompetencji Rady Gminy. Tym samym, uznać należy, że Rada Gminy Niegosławice była upoważniona do rozpatrzenia skargi na działania Sołtysa wsi Nowa Jabłona”. Faktycznie przepis § 37 ust. 1 statutu sołectwa Nowa Jabłonna stanowi, iż: „Rozpatrywanie skarg na działalność Sołtysa należy do kompetencji Rady Gminy.”, a ust. 2 rozstrzyga: „Rada Gminy

rozpatruje skargę w terminie 60 dni od dnia jej złożenia.”, a więc rozpatruje w trybie różniącym się od regulacji tej kwestii w k.p.a., który przewiduje miesięczny termin na załatwienie skarg i zawiadomienie skarżącego. Zatem w stanie prawnym dotyczącym sołectwa Nowa Jabłonna Wojewoda Lubuski po pierwsze uznał, że skarga na działalność sołtysa sołectwa Nowa Jabłonna owszem jest dopuszczalna, ale wyłącznie dlatego, że taką możliwość akurat wprost przewiduje statut tego właśnie sołectwa, a po drugie zaakceptował, że tryb rozpatrywania tej skargi jest uregulowany odrębnie w statucie sołectwa, a nie w k.p.a.

Statut Sołectwa Będargowo nie zawiera żadnych postanowień odnośnie trybu rozpatrywania skarg.

Ustawa o samorządzie gminnym wprost wymaga, aby to akty prawa miejscowego (statut jednostki pomocniczej i statut gminy) regulowały "zakres i formy" kontroli nad działalnością jednostki pomocniczej (art. 35 ust. 3 pkt 5 u.s.g.) oraz "zasady i tryb" działania komisji rewizyjnej (art. 18a ust. 5 u.s.g.), a więc bez umocowania w prawie miejscowym kontrola nie może być sprawowana (tak również: P. Lisowski, *Relacje strukturalne w polskim samorządzie terytorialnym*, Wrocław 2013, s. 372). W świetle powyższego w przedmiotowym rozstrzygnięciu Wojewoda Zachodniopomorski wadliwie oparł swoje stanowisko właśnie na art. 35 ust. 3 pkt 5 oraz art. 18a ust. 5 u.s.g., czyli przepisach wyłącznie delegujących kompetencję do uregulowania w akcie wykonawczym wskazanej kwestii, czyli uprawniającą radę gminy do określenia zakresu i form sprawowania kontroli nad organami sołectwa i potraktował te przepisy jako samoistnie zawierające kompetencję do kontrolowania organów sołectwa w pełnym zakresie i form sprawowania kontroli, uznając tym samym za zbędną regulację w statucie sołectwa, skoro w opinii organu nadzoru przepis ustawowy w istocie zawiera treść normatywną wystarczającą do prowadzenia wszelkich czynności kontrolnych, w tym również kompetencję rady do rozpatrywania skarg.

Uwzględniając zatem powyższe, wniesienie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie na rozstrzygnięcie nadzorcze jest uzasadnione.